

Vivaldi: A négy évszak – Tavasz

/hangszeres zenemű, de Vivaldi ezt a szonettet kapcsolta hozzá/

Megérkezett az új tavasz, vidáman
köszönti őt az ujjongó madárdal,
s a csermelyek a szellő sóhajában
frissülve futnak, édes suttogással.

Villám és mennykő súlyos gráciával
jelenti be sötét-libériásan,
s hogy elcsitul az égzengés - madárdal
hallik megint, benne zengő varázs van.

Virágos réten sugdosón lehelget
a fű, a lomb és mély álomba bódul
a kecskepásztor, hű kutyája mellett.

S furulyaszó csendül az álmokon túl:
a tündöklő tavaszban táncra kelnek
a pásztorok s a nimfák csapatostul.

Schubert: Frühlingsglaube („Tavaszi bizakodás”), D 686

Felébredt, s leng az enyhe szél,
Megérintve nappalt és az éjt,
Alvó lelke kél a tájnak.
Édes illat, víg csicsérgés,
Árva szívem, hát te se félj!
Remélj, s vígan nézz a világra!

A táj napról napra szebb, üdébb,
Biztos nincs, de jó jöhet még,
Sok szirma nyíl a virágnak.
S oly színes a távoli rét.
Felejtse a kint szív, te szegény!
Remélj, s vígan nézz a világra!

Schubert: A szép molnárlány dalciklus –
A molnár virágai

A molnár virágai
A pataknál virágok nyílnak,
fényes kék szemekkel néznek;
A patak a molnár barátja
és kék a kedvesem szeme is,
ezért ők az én virágaim.

Közvetlenül ablaka alá
akarom ültetni a virágokat;
mondjátok neki, ha minden csöndes,
ha fejeteket álomra hajtjátok,
tudjátok, mire gondolok.

Ha hajnalban ablakot tár,
nézzetek rá szerelmesen,
a harmat kelyhetekben
az én könnyeim legyenek,
miket rátok hullatok.

Schubert: A szép molnárlány dalciklus –
Az enyém!

Patak hagyd a zúgást!
Kerekek, csituljatok!
Tí víg erdei madárcák,
kicsik-nagyok, ne daloljatok.
A ligeten át
csak egy rím szóljon ma:
A szeretett lány az enyém!

Tavasz, nincs több virágod?
Nap, nincs fényesebb sugarad?
Jaj! az egész teremtésben
senki nem érti meg a szót:
"az enyém"!

Patak, hagyd a zúgást!
Kerekek, csituljatok!
Tí víg erdei madárcák,
kicsik-nagyok, ne daloljatok.
A ligeten át
csak egy rím szóljon ma:
A szeretett lány az enyém!

Delibes: „Virág-duett” a Lakmé operából

Lakmé

Jöjj, Mallika, a liánok telve virággal,
Hús árnyék nyújtózkodik
A szent folyó felett, nézd, mégis mily sötét-
komoran folyik,
Élénküljön a bolyduló madarak dalával!

Mallika:

Óh! úrnőm,
Ez az óra... mosolyogsz, boldog vagyok,
Ez az áldott óra, mikor olvashatok
Lakmé mindig féltve zárt szívében.

Lakmé

Sűrű lombkupola, rejtelem,
Jázmin- s rózsaaág fonja át,
A part is virágos e friss reggelen,
Hívogat minket, jöjj tehát.
Óh! csorogjunk végig
Szökjünk meg sietve:
Fényesen ragyogó hullámokon
Könnyeden evezve,
Keressünk partszakaszt,
Ahol madarak dalolnak, madarak, dalolnak
madarak.
Fehér jázminos sűrű lombozat
Vár minket, hívogat!

Mallika

Sűrű lombkupola alatt rejtelemmel
Fehér jázmin, s rózsaa hajlik át,

Virágos part felett nevet a reggel,
Jöjj, menjünk le együtt tehát.
Ringatón, csorogva
Vigyen a hullám gyöngé sodra;
Szökjünk meg sietve:
Fényesen ragyogó hullámokon
Könnyeden evezve,
Jöjj, keressünk partszakaszt
Ahol a forrást sejtjük
És madarak, madarak dalolnak.
Sűrű lombsátor alatt,
Fehér jázminok alatt
Óh! menjünk le együtt!

Lakmé

De nem tudom mi ez a hirtelen rémület
Ami hatalmába ejt engem,
Atyám, ha egyedül átkozott városába megy
Reszketek, reszketek, félelemmel!

Mallika

Mert Ganesha istene nem hagy el,
Menjünk a tóig, nem bánthat senki,
A hófehérszárnyú hattyúkhoz közel,
Menjünk kék lótuszvirágot szedni.

Lakmé

Igen, a hófehérszárnyú hattyúkhoz közel,
Menjünk kék lótuszvirágot szedni.

Lakmé

Sűrű lombkupola, rejtelem,
Jázmin- s rózsaaág fonja át,
A part is virágos e friss reggelen,

Hívogat minket, jöjj tehát.
Óh! csorogjuk végig
Szökjünk meg sietve:
Fényesen ragyogó hullámokon
Könnyedén evezve
Keressünk partszakaszt
Ahol madarak dalolnak, madarak, dalolnak
madarak.
Fehér jázminos sűrű lombozat
Vár minket, hívogat!

Mallika

Sűrű lombkupola alatt rejtelemmel,
Fehér jázmin, s rózsá hajlik át,
Virágos part felett nevet a reggel.
Jöjj, menjünk együtt tehát
Ringatón, csorogva
Vigyen a hullám gyöngé sodra;
Szökjünk meg sietve:
Fényesen ragyogó hullámokon
Könnyedén evezve,
Jöjj, keressünk partszakaszt
Ahol a forrást sejtjük,
És madarak, madarak dalolnak.
Sűrű lombsátor alatt,
Fehér jázminok alatt
Óh! menjünk le együtt!

Ella Fitzgerald, Louis Armstrong: April in Paris („Április Párizsban”)

Április Párizsban
Virágzó gesztenyék
Ünnepi asztalok a fák alatt

Április Párizsban
Ez egy olyan érzés
Amit soha senki nem tudt utánózni

Soha nem ismertem a tavasz varázsát
Sosem találkoztam vele szemtől szembe
Soha nem tudtam, hogy a szívem tud
énekelni
Soha nem hiányzott egy meleg ölelés

A párizsi áprilisig
Kihez futhatnék?
Mit tettél a szívemmel?

Igen, április Párizsban
„Gesztenyéző” virágok
Ünnepi asztalok a fák alatt

Haydn: Az évszakok, 1. rész: Tavasz – A
falusi nép kórusa

KÓRUS

Jöjj, édes Tavasz,
Égi ajándék, jöjj!
Halálos álmából
ébreszd a Természetet!

LÁNYOK ÉS ASSZONYOK

Közeleg már az édes tavasz
Érezzük enyhítő lehelletét,
hamarost minden újraéled.

FÉRFIAK

Ne örvendjetez túl korán!
Gyakran visszaoson a köd leple
mögött a Tél
s a rügyre és csírákra szórja
dermesztő mérgét.

KÓRUS

Jöjj, édes Tavasz,
Égi ajándék, jöjj!
Szállj le mezőinkre!
Jöjj, édes Tavasz, ó jöjj,
ne késs tovább! Jöjj!

Beatles: Here comes the sun

Végre felkel a nap, végre felkel a nap
És azt mondom, jó ez így

Édesem, hosszú, hideg, magányos tél volt ez
Édesem, mintha évek múltak volna el

Végre felkel a nap, végre felkel a nap
És azt mondom, jó ez így

Édesem, a mosolyok visszatérnek az arcokra
Édesem, mintha évek múltak volna el
szomorúan

Végre felkel a nap, végre felkel a nap
És azt mondom, jó ez így

Nap, nap, nap, végre felkel

Édesem, úgy érzem, a jég lassan olvadni
kezd
Édesem, mintha évek múltak volna el ily
ridegen

Végre felkel a nap, végre felkel a nap
És azt mondom, jó ez így

Végre felkel a nap, végre felkel a nap
Jó ez így, jó ez így